

Sensommarvandring på Djurgården

En härlig sommardag i mitten av augusti träffades 23 SPFare vid pendeltågsstationen för att ta pendeln och sedan buss till Djurgårdsbron i Stockholm. När vi kommit fram njöt vi en stund av kaffe med dopp och utsikt över Djurgårdskanalen från caféet vid Djurgårdsbron.

Vi började vår vandring längs Strandvägen till Nobelparken, där vi fick information om f.d. Skogsinstitutet som numera är Israels ambassad. I parken finns de flesta trädslag som förekommer vilda i Sverige. I början av 1900-talet planerades att förlägga ett Nobelinstitut på platsen, men detta avskrevs. Men namnet finns kvar.

Berwaldhallen byggdes 1979 för att hysa Sveriges Radios Symfoniorkester med över 100 musiker. Konserthuset är sammanlänkat med Sveriges Radios hus genom en tunnel och är nedsprängt i berget. Trapphuset är omgivet av berg i dagen och är ett mycket vackert inslag i interiören.

Vi fortsatte vidare genom Diplomatstaden, där det på 1910 uppfördes exklusiva privatvillor till bankirer, företagare och häradshövdingar. Numera är de flesta

husen ambassader eller bostäder för ambassadörer. Några är fortfarande i privat ägo.

Engelska kyrkan, i samma kvarter, byggdes på 1860-talet på Wallingatan vid Norra bantorget. Men församlingens medlemmar ansåg att området där inte var lämpligt för en kyrka eftersom det låg på en olämplig plats med flera bordeller, ett fängelse och en populär pub i närheten. Det förslogs då att flytta kyrkan till en ny plats. År 1913 flyttades kyrkan sten för sten till den nuvarande platsen och flyttningen tog 9 månader.

Längs den fortsatta vandringsleden stötte vi på ett flertal skulpturer och minnesmonument. Ett av dessa är ett monument som visar ett tack från Norge till Sverige för den hjälp som Sverige visat under andra världskriget i form av bl.a. utbildning av poliser och soldater. Ett nytt minnesmonument från år 2013 är det för veteraner och annan svensk personal som tjänstgjort i internationella fredsinsatser.

Namnet på skulpturen är "Restare", som kommer från latinets "att stanna, vila och finnas kvar", ett mycket passande namn. Skulpturen är av marmor i form av en späd kropp i mänsklig naturlig storlek.

Runt Djurgårdbrunnskanalen fanns också skulpturer av engelsmannen Sir Tony Cragg, som visade fem av sina stora verk i brons och rostfritt stål. Ett trevligt inslag i parken. Utställningen varar fram till 20 oktober i år.

Nästa framme vid Djurgårdsbrunn finns också några intressanta villor från början av 1800-talet, t.ex. den vackra Strandvillan, som då var ett karbadhus, och

villa Lido. Vid Djurgårdsbrunn fanns redan på 1500-talet en hälsokälla, men började användas först på 1600-talet genom Urban Hjärne, hälsodoktorn. Djurgårdsbrunn hade sin storhetstid under 1800-talets början. Här fanns också tidigare den Stora kugelbanan. Strax intill ligger Villa Solbacken, prins Bertils och prinsessan Lilians bostad. Vårdshuset från 1742 brann ner 1988 och har återuppbyggts till ny restaurang.

Vid vägen på andra sidan kanalen stannade vi till vid den tempelliknande byggnaden Rosendals iskällare, 1800-talets iskällare för förvaring av öl.

Is hämtades i januari och februari med häst och släde från viken och då stuvades också årets ölförråd in. På sommaren, när isen smält, nyttjades huset som skafferier för Rosendals trädgård.

Den sista privatvillan längs vägen är den vackra bruna trävillan Sirishov från slutet av 1700-talet. Då ägdes huset av Gustav III:s överkammarherre Sten Piper, som uppkallade huset efter sin favorithund Siri. Så småningom köptes huset av A.O. Wallenberg vars dotter föddes i huset och döptes till Siri efter villans namn.

Denna härliga promenad längs Djurgårdsbrunnskanalen avslutades med lunch på Lilla Hasselbacken.

text: Eva Lidö

foto: Gert Lidö